

РЕШЕНИЕ

№ 4850

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 02.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12672** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Заповед № РА-18-55/04.10.2021г. на главния архитект на Столична община /СО/.

С жалбата се твърди, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на производствените правила, че оспорения акт е нищожен, поради липса на компетентност на издателя, или че е незаконосъобразен, необоснован и неправилен. Искане за заповедта да бъде прогласена за нищожна, а в условията на евентуалност да бъде отменена.

Ответникът – главният архитект на СО чрез упълномощен представител, с писмено становище /л.10,11/ и в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 04.04.2012г., директор дирекция „Териториално планиране“ при СО е издал Разрешение за поставяне № 65/04.04.2012г. на Столична община за открит сезонен бар – временен – 6 кв.м., на [улица] по схема за разполагане, одобрена от главния архитект на С. на 28.10.2010г. В разрешението са посочени при какви условия е издадено: договор от 31.05.2011г. и анекс от 26.03.2012г. ; сключен договор със СО, очертаване на площ за консумация на открито, за пролетно-летния сезон на 2012г. и при условията на придружителното писмо.

На 08.04.2021г. работна група от специалисти при район „С.“, [населено място] извършили проверка на преместваемо съоръжение: сезонен бар за търговска дейност, находящ се върху част от площадното пространство пред Народен театър /НТ/ „И. В.“, в дясно, в близост до Градската градина, м. Зона-Юг, между кв.478 и кв.480, по плана на [населено място]. За извършената проверка е съставен Констативен акт /КА/ № РСЦ21-КС12. В КА е посочено, че имотът, върху който е поставено съоръжението е публична общинска собственост, а преместваемото съоръжение е собственост на [фирма]. Записано е, че не са представени одобрен проект, разрешение за поставяне и договор за наем. Установено е наличие само на схема от 2013г. Обектът е описан така: открит бар с площ около 6 кв.м., представляващ лека метална конструкция със стени и плотове от ламинат, разположен под чадър, който е от лека метална конструкция-глобяема, покрит с промазано платно, функциониращ обект, захранен с ел.ток и вода. Работната група е установила нарушение по чл.57а, ал.1, т.2 и т.6, пр.1 във вр. с чл.56, ал.1 и ал.5 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, тъй като обектът е без договор за наем и с изтекло разрешение за поставяне. Неразделна част от КА е ситуация.

КА е изпратен за съобщаване на [фирма] с писмо от 19.04.2021г., което видно от известието за доставяне не е получено, по непосочени причини. На 31.05.2021г. на лицевата страна на бара под плота служители на район „С.“ залепили съобщение до В. С. – представляваща [фирма] за съставения КА, за възможността да се запознае с него в район „С.“ и за правото да подаде възражения срещу него в определен срок. Съобщение е залепено и в сградата на район „С.“, СО. На 14.06.2021г. е съставен констативен протокол, в който е посочено, че след извършена проверка в деловодната система на район „С.“ във връзка с изготвения КА, в законоустановения срок от три дни от обявяването му не са постъпили възражения срещу същия.

Издадено е от главния архитект на СО, Удостоверение №3/20.04.2018г. за въвеждане в експлоатация на преместваем обект „открит сезонен бар-временен“, находящ се пред НТ“И. В.“, с административен адрес: [населено място], [улица], с възложител: [фирма]. В удостоверението е посочено, че обектът е изпълнен в съответствие с одобрените от Н.-СО инвестиционни проекти към разрешение за поставяне № 65/04.04.2012г. и изискванията, съгласно чл.14 и чл.15 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО /НПОРИДМЕРДТСО, Наредбата/. Представена е одобрена от главния архитект, схема от 20.04.2018г.

Въз основа на КА е издадена оспорената заповед № РА-18-55/04.10.2021г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.57а, ал.1, т.2 и т.6, пр.2, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във вр. с чл.56, ал.2 и ал.5 и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО е наредено на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Сезонен бар за търговска дейност“, разположен върху част от площада пред Народен театър „И. В.“ в дясно, в близост до Градската градина, м. „Зона – Юг“, между кв.478 и кв.480 по плана на [населено място].

Доказателства за датата на съобщаване на заповедта не са представени. Жалбата е подадена на 17.12.2021г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта и в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.57а, ал.3 от ЗУТ заповедите за премахване на преместваемите обекти се издават от кмета на общината. Ответникът е компетентен да разпoredи премахването на преместваемия обект въз основа на делегираните му правомощия съгласно Заповед № СОА21-РД09-455/21г на кмета на СО. Д. на правомощията е съобразено с разпоредбата на § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ. Предвид изложеното заповедта не е нищожна поради липса на компетентност.

В хода на административното производство е следвана предвидената в чл.57а от ЗУТ процедура. Производството е започнало със съставянето на КА, съобщен по реда на §4 от ДР на ЗУТ. С представените по делото доказателства не се установяват причините, поради които КА не е съобщен чрез изпратеното с поща писмо, за да се установи правилно ли е съобщаването по реда на §4 от ДР на ЗУТ. Видно от съдържанието на жалбата, макар и да не е било уведомено по надлежен ред за започналото административно производство, дружеството жалбоподател се е запознало с акта и е изразило становището си в подадената до АССГ жалба. По този начин жалбоподателят е реализирал правата си. Липсва задължение, произтичащо от закона, представител на собственика на обекта да присъства по време на проверката и в тази връзка не е допуснато нарушение. Действително не е спазен предвидения в чл.57а, ал3 от ЗУТ срок за издаване на оспорения акт, но това е срок с инструктивен характер и не се отразява на законосъобразността за заповедта.

Съгласно §5, т.80 от ДР на ЗУТ "Преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

Страните не спорят, че „открит сезонен бар-временен“, предмет на оспорената заповед е преместваем обект, и че е бил поставен въз основа на Разрешение за поставяне № 65/04.04.2012г. върху публична общинска собственост.

Съгласно чл.56, ал.1 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят:1. преместваеми увеселителни обекти; 2. преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; 3. преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия; 4. преместваеми обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната. За обектите по ал.1, т.1 и т.2 се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал. 1, т.1 и т.2. Условиата и редът за

издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет.

Преместваемите обекти се премахват, когато: са поставени без правно основание или правното основание за одобряване на схемата и/или за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало / чл.57а, ал.1, т.2 от ЗУТ/ ; когато срокът на схемата и/или на разрешението за поставяне е изтекъл / чл.57а, ал.1, т.6 от ЗУТ/. В случая по безспорен начин е установена липсата на разрешение за поставяне, защото неговия срок е изтекъл и не е било подадено искане за издаване на ново разрешение, Безспорно са налице хипотезите на чл.57а, ал.1, т.2 и т.6 ЗУТ за издаване на заповед за премахване на процесния преместваем обект.

Действително преместваемият обект е бил поставен през 2012г., когато е било издадено разрешение. Към 08.04.2021г., когато е съставен констативния акт и към датата на издаване на оспорената заповед – 04.10.2021г., жалбоподателят не е притежавал нови разрешителни, което прави обосноваването и правилният изводът на административния орган за липса на правно основание за поставяне на процесния преместваем обект и неговото несъответствие с правилата и нормативите съгласно ЗУТ и НПОРИДМЕРДТСО. Нормата е императивна и органът действа в условията на обвързана компетентност, тоест, няма право на преценка, а задължително следва да издаде заповед за премахване на преместваемия обект, поставен без разрешение за поставяне на общинско място.

Разрешителното от 2012г. е без посочен срок. Съгласно чл.30, ал.1 от действащата НПОРИДМЕРДТСО разрешение за поставяне на преместваеми обекти се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от пет години. Тоест срокът на разрешението съответства на срока на договора или на срока на съгласието, но не може да бъде за повече от пет години. В случая доказателства за даденото съгласие от собственика на имота или за наличен договор не са представени, а и не са въведени такива твърдения. След като няма договор или съгласие за определен срок не може да се твърди, че срокът на разрешението е 10 години, в каквато насока са възраженията на жалбоподателя.

Съгласно § 5, ал. 3 ПЗР от Наредбата действащите към момента на влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне, издадени без определен срок, се смятат за издадени за максимално определен срок по тази наредба. Максимално допустимият срок съгласно чл.30, ал.1 от Наредбата към датата на приемането ѝ /6.11.2014г./ – е 10 години. В случая е без значение, че към датата на издаване на оспорената заповед този 10-ет годишен срок не е изтекъл, защото не е налице другото изискуемо условие за определяне на срока - между жалбоподателя и собственика на имота няма договорни отношения, респ. няма съгласие за определен срок.

Обстоятелството, че жалбоподателят е плащал месечния наем за ползване на общинското място, е без правно значение за законосъобразността на оспорената заповед, защото плащането не може да санира липсата на елементите от фактическия състав на чл.5б, ал.2 от ЗУТ за поставяне на преместваем обект и за неговото ползване, а именно липсата на разрешение за поставяне. Неоснователни са и възраженията във връзка с издаденото Удостоверение №3/20.04.2018г. за въвеждане в експлоатация на преместваемия обект, тъй като фактите, касаещи издаването на този акт не са релевантни за оспорения акт.

Останалите аргументи на жалбоподателя са обсъдени при постановяване на определението по искането за спиране на предварителното изпълнение.

Предвид изложеното правилно е приложен материалният закон. Спазена е също целта на закона – да се премахват преместваеми обекти, които са поставени в нарушение на изискванията на ЗУТ или на други изисквания, определени с нормативен акт, за тяхното поставяне и съществуване.

Жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Заповед № РА-18-55/04.10.2021г. на главния архитект на Столична община.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: